

Warszawa, 16 lutego 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

E 216 17/06 2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20909.

Kl. 5 a, 40/20.

5a 17/06

August Kaszowski
(Stanisławów, Polska).

Przyrząd do tamowania wybuchu płynów i gazów w otworze wiertniczym podczas wiercenia.

Zgłoszono 28 czerwca 1932 r.

Udzielono 10 stycznia 1935 r.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest przyrząd do tamowania wybuchu płynów i gazów w otworze wiertniczym podczas wiercenia liną lub żerdziami. Przyrząd taki zasadniczo składa się z płyt, stanowiących dwa suwaki, które zapomocą odpowiedniej korby dają się zsuwać i rozsuwać.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony tytułem przykładu na rysunku. Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy przyrządu, fig. 2 — przekrój poziomy przyrządu; fig. 3 — 5 przedstawiają oddzielne płyty.

Fig. 1 przedstawia w przekroju górną i dolną osłonę metalową *C* i *D*, np. miedzianą, dowolnej grubości, przyczem dookoła otworu *O* górnej osłony przynitowany jest kołnierz *F*, dolna zaś osłona jest zaopa-

trzona w nasuwkę *M*, osadzoną na rurze *C*. Ponadto z boku nasuwki znajduje się rurka *R*, którą odpływa ropa z chwilą przerwania wybuchu. Między osłonami *C* i *D*, znitowanymi i uszczelnionymi jak najdokładniej z ramami *r*, znajdują się dwa ruchome suwaki metalowe *A* i *B*, np. mosiężne, przyczem każdy suwak stanowią cztery płyty *e*, *f*, *g*, *h*.

Fig. 3 przedstawia górną płytę *e* i dolną *h* suwaków *A* i *B*, uwidocznione z górnej strony, dwie zaś płyty środkowe *f* i *g* są przedstawione również z górnej strony (fig. 4 i 5). Wspomniane płyty (fig. 3—5), z których każda składa się z dwóch oddzielnych płytek, tworzą razem powierzchnię prostokątną, przyczem są one od środka

zaopatrzone w odpowiednie półkoliste wycięcia o , posiadające rowki z filcem w celu dokładnego uszczelnienia liny lub żerdzi z chwilą bezpośredniego zetknięcia się ich ze wspomnianymi wycięciami półkolistymi. Wgłębienia s (fig. 4 i 5) są przeznaczone na sworznie z gwintem S (fig. 2).

Wszystkie płytki są znitowane, tworząc dwa suwaki A i B , umieszczone w osłonie, lecz w celu dokładniejszego uszczelnienia posiadają jeszcze wspomniane suwaki naokoło kilka uszczelnień u (fig. 3).

Przy wierceniu suwaki A i B są zawsze rozsunięte (fig. 1).

Na poprzecznej ramie r (fig. 1 i 2) umieszczone są dwa zębate koła zewnętrzne D , obracane przy pomocy kółka środkowego M , napędzanego korbą K . W celu zsuwania i rozsuwania suwaków A i B z odległości i w każdym kierunku, wspomniane kółko M jest zaopatrzone w przegub g , ten zaś przegub jest połączony z grubym drutem albo rurką, zakończoną korbą.

Koła zębate D (fig. 2) są zamocowane na obrotowych wrzecionach W , $\bar{W}$, zaopatrzonych w gwint prawy p i lewy l , w celu

przesuwania sworzni S , połączonych przez odpowiednie otwory o w ramach podłużnych m ze suwakami A i B . Wrzeciona obracają się w łożyskach L występów, przytwierdzonych do ramy podłużnej m .

Cały przyrząd od zewnątrz jest zakryty, a ze względów praktycznych daje się rozbierać oraz składać, przyczem przyrząd zakłada się tylko wtedy nad otworem wiertniczym, gdy spodziewany jest wybuch.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do tamowania wybuchu płynów i gazów w otworze wiertniczym podczas wiercenia, składający się z dwóch suwaków, umieszczonych w osłonie, znamieny tem, że posiada koła zębate (D), zamocowane na wrzecionach (W), których gwinty prawy i lewy służą do przesuwania suwaków zapomocą sworzni (S), przyczem koła te są obracane przy pomocy kółka (M), napędzanego korbą.

August Kaszowski.

